

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی فخرادبی در اشعار حافظ و منتنبی

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی علوم انسانی و توسعه (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

جواد خانلری - استادیار و عضو گروه زبان و ادبیات عربی، دانشگاه پیام نور، کردستان، ایران

خلاصه مقاله:

ادبیات تطبیقی از شاخه های نوظهور پژوهشهای ادبی است که همگونی ها و ناهمگونی های افکار اهل قلم و صاحب نظران ملل مختلف در آن نقد و بررسی می شود. فخر یا خودستایی از جمله مواردی است که در ادبیات تطبیقی قابل بررسی است و در ادبیات فارسی و عربی به لحاظ پیوندهای مشترک تاریخی و فرهنگی جایگاه ویژه ای دارد. از آنجا که مطالعه تطبیقی ادبیات به عنوان دیدگاهی ادبی و نقدی، مرزهای زبانی و فرهنگی ملتهارا درنوردیده و موجب بررسی پیوندها و تأثیر و تأثر زبانها و ادبیات ملل مختلف شده است، در این پژوهش میکوشیم با روش تحلیلی - توصیفی و با راهبرد نظریه امریکایی ادبیات تطبیقی، فخر ادبی و مظاهر و انواع آن مقایسه را در دیوان دو شاعر فاخر فارس و عرب، حافظ و منتنبی بررسی کنیم. نتیجه تحقیق نشان میدهد که فخر به توانایی های ادبی و شعری، از برجسته ترین نمونه های فخر آن دو است. البته در مقام فخر به شعر خود، گاه نیشدار و تحقیرآمیز زبان منتنبی است و از ذکر نام شاعران با نام خود ابا دارد اما زبان حافظ با توجه به اعتبار درغزلسرای و آفرینش گونه ی خاصی در این شیوه سخن سرایی غزل وی که جلوه گاه فخر اوست به اختصار بررسی کرده ایم و بیشترین فخر حافظ به سخن و غزل است و موضوع قابل توجه دیگر فخر حافظ به همت والاست که ریشه در عصر سیاسی و اجتماعی روزگار شاعر دارد و با عنوانی مستقل بررسی شده است مفاخره های برجسته دیگری چون فخر به زندی فخر به عشق و معشوق فخر به ممدوحان و دیگر قسمت های این تحقیق را در بر گرفته است.

کلمات کلیدی:

ادبیات تطبیقی، فخر ادبی، منتنبی، حافظ، سخن، غزل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1183723>

